

Tjarda R.: 'Donderslag' Uitgeverij Boekscout Soest 2014 ISBN: 9789402210194 (Geestelijke gezondheidszorg/Kind en ouders/PO/ED/1) Zie ook: <http://www.boekscout.nl>

Soort boek/ziekte/stijl:

Egodocument van 192 pagina's waarin Tjarda R. beschrijft hoe ze haar man Rudy leert kennen, met hem trouwt en twee dochters krijgt, en er langzaam maar zeker achter komt dat Rudy agressieve en neigingen heeft, zijn dochters slaat en haar en haar dochters psychisch onder druk zet. Ze besluit na het jaren te hebben volgehouden een punt achter de relatie te zetten, therapie te volgen en met haar kinderen bij hem weg te gaan. Hoe dat ging en wat dat voor consequenties had, staat in dit boek beschreven.

Over de schrijfster:

Tjarda R. (1976) ging na de HAVO werken en trouwde met Rudy. Zij kregen twee dochters Martina en Isa. Ze volgde de PABO, behaalde haar diploma en kreeg binnen het onderwijs een baan. Tjarda zocht hulp voor huiselijk geweld. Dat deed ze, toen haar duidelijk werd, onder andere nadat ze een folder had gelezen over huiselijk geweld waarin kenmerken van iemand die huiselijk geweld pleegt opgenoemd stonden en ze daarin veel van het gedrag van Rudy herkende. Ze besloot bij hem weg te gaan.

Tjarda: "Helaas ben ik in aanraking gekomen met huiselijk geweld. Er is weinig begrip voor mensen die hiermee in aanraking zijn gekomen. (...)"

Korte bespreking:

Boekscout.nl: 'Nooit dacht ze dat het haar zou overkomen. (...). Langzaam maar zeker sluipt het in een relatie. (...)Wanhopig zoek je naar oplossingen. En dan zijn je kinderen er nog, hoe pak je dat aan? Gelukkig stond Tjarda open voor hulpverlening en kon ze samen met hen een einde maken aan de vreselijke situatie waarin zij zaten. (...)'

Tjarda R. beschrijft hoe zij Rudy leert kennen en hun relatie aanvankelijk 'gewoon' was, hoewel Rudy wel van lichtelijk agressieve spelletjes hield en dan ook niet van ophouden wist. Ook kon hij heel boos zijn en haar kleineren. Hij maakt haar ouders zwart, zorgt dat Tjarda hen niet veel meer ziet.

Wanneer de kinderen geboren zijn, geeft hij hen corrigerende tikken op luier en handen, hetgeen heel normaal is binnen zijn familie. Deze corrigerende tikken worden langzamerhand hardere tikken op gezicht en armen, aan haren trekken, boos uitvallen en psychisch terroriseren. Tjarda beschrijft daarnaast ook hoe hij haar kleineert en zegt niet meer van haar te houden.

Ze houdt het een aantal jaren vol om bij hem te blijven terwijl ze steeds probeert haar dochters te beschermen. Na jaren van angst en spanning besluit ze nadat ze de folder over huiselijk geweld heeft gelezen, en bij een vriendin haar verhaal heeft verteld, met haar dochters weg te gaan. Ze neemt contact op met het steunpunt huiselijk geweld, kan bij haar ouders terecht en ook vrienden steunen haar gedurende die eerste tijd. Ze beschrijft hoe de hulpverlening op gang komt en Rudy en zij beiden therapie krijgen. Na verloop van tijd bloeien haar dochters op.

Wat viel op:

Hoe lang het kan duren voordat iemand doorheeft dat er sprake is van huiselijk

geweld, hoe moeilijk de weg van loslaten en weggaan kan zijn en ook daarna, wanneer gesproken wordt over afspraken ten aanzien van kinderen zien bijvoorbeeld is het nog ingewikkeld.

Hoe belangrijk steun is en hoe moeilijk het is om iets over de situatie te zeggen aan anderen.

Citaten:

Pag. 17: ‘Deze kleine en grote incidenten bleven met enige regelmaat terugkomen en ik dacht, dat er tijd overheen moest gaan voor hij begreep, wanneer ik “nee” zei, dat ik ook “nee” bedoelde. Ook in bed begreep hij dit niet altijd.(..) Ik had hem beloofd dat ik hem niet zo snel in de steek zou laten en ik houd me aan mijn belofte.’

boekscout.nl: ‘Ik voel verdriet, voel machteloosheid, wat voel ik mij klein! Rudy zit thuis en ik zit hier op mijn werk. Ik kan niets doen! De dag duurt nog zo lang, het is half één en de kinderen gaan kwart over drie naar huis en ik heb geen zin meer in mijn werk. (...) "Vergeet je de kinderen niet op te halen?", hoor ik nu. Bella heeft het me al drie keer gezegd, maar ik heb haar niet gehoord. Verschrikt kijk ik op de klok en mompel een bedankje aan Bella. Bella is vertrouwenspersoon op school, zal ik het haar zeggen? Nee, dan moet ik uitleggen dat... En dan denkt zij vast dat... Laat ik het maar niet doen.’

Pag.91: ‘Ik vouw de folder open en lees de zijde waarop staat wat huiselijk geweld is. Hoe je het kunt herkennen, ik lees het lijstje:

Hij of zij

- Is snel jaloers

- Is eerst agressief en daarna weer heel lief

(...)

-Laat je dingen doen die je niet wilt, ook seksueel

(...)

-Wil jou op allerlei manieren laten weten dat hij of zij de baas is

(...)

Ik krijg het een beetje koud en kippenvel staat op mijn armen. Alle dingen hebben betrekking op mij.’

Pag.191: ‘De kinderen gaan steeds beter functioneren. Het is alweer een tijdje verder. Ze leren steeds beter met verschillen omgaan. We zitten in een opwaartse spiraal.’

Extra:

<https://www.facebook.com/boekvantjarda>